

צמאה נפשי

גליון 39

מועדי כניסת השבת

מוצאי שבת	הדלקת נרות
ירושלים: 6.29	ירושלים: 5.16
תל-אביב: 6.31	תל-אביב: 5.31
חיפה: 6.31	חיפה: 5.23
ביתר עילית: 6.29	ביתר עילית: 5.31
רבינו תם: 7.10	
הנץ החמה: 5.38	
סוף זמן ק"ש למג"א: 8.03	
סוף זמן ק"ש להגר"א: 8.39	
סוף זמן תפילה למג"א: 9.17	
סוף זמן תפילה להגר"א: 9.41	

פרשת צו תשע"ג - דברות קודש מאת הגה"צ הרב אליעזר ברלנד שליט"א

"אש תמיד תוקד על-המזבח לא תכבה" (ו')

תפילה לעני

מאת מורנו הרב שליט"א

רבונו של עולם
מלא רחמים פל
יכול אשר לא
יבצר ממך מזמנה
פתח לי את השכל
והמח לתלמוד
תורתך ואזכה
להשיק עצום
ללמד תורה ללא
הרף יומם ולילה
ושום דבר בעולם
לא יוכל להפסיק
אותי מלמוד
התורה וארגיש
את שמחת התורה
ואהבת התורה
בכל רמ"ח אברי
ושס"ה גידי וכל
אברי ידושנו
ויתענגנו מלמוד
התורה ועל ידי זה
אבער אליך באש
להבה ולא ארצה
שום דבר מעניני
העולם רק ארצה
אותך כמו שכתוב
"כאיל תערג על
אפיקי מים כן
נפשי תערג אליך
אלקים".

הנשמה באה מן העליונים, הנשמה ירדה לעולם כדי לעמוד בניסיונות "נשמה שנתתי בי היא טהורה...". הנשמה היא למעלה מין המלאכים, היא נבראה לפני המלאכים, לעתיד לבוא, כל אחד יהיה לו ממשלה על המלאכים, המלאכים לא יכולים לעלות מדרגה לדרגה אלא כמו שה' ברא אותם בתחילת הבריאה כך הם נשארים לנצח נצחים, ואדם כדי שהוא יעלה מדרגה לדרגה הוא צריך לקחת את כל התאוות שבוערות בו ולהפוך אותם לשלהבות אש, "אש תמיד תוקד על המזבח לא תכבה" לשלהבות אש לה' יתברך בשביל זה נבראה הנשמה ולכן היא גדולה מן המלאכים.

הרב'ה אומר בתורה קנח' "כמה בני אדם סיפרו, שראו לפעמים אש בוער מרחוק, וקרבו לשם-ולא היה כלום... כמו כן יש כמה בני אדם, שלפעמים נבער ליבו לה' יתברך ומתחיל בעבודת ה' יתברך, ולאחר שעה נתבטל וחוזר לקדמותו..." - אדם יש לו התלהבות יש לו אש, אחרי כן ההתלהבות פגה, למה ההתלהבות פרהה לי? למה ההתלהבות נמוגה לי? למה התנדפה לי? באתי עם כזאת תמימות התלהבות עם כזאת חמימות אש להבה לה' פתאום זה נעלם לי, נלקח לי, לא חטאתי לא עויתי לא פשעתי, רבינו אומר כי זה היה שום דבר זה היה דימיון זה בכלל לא נקרא התלהבות זה דבר טוב נקודה טובה שיש התלהבות אבל לא יותר מזה. אם אדם רוצה להגיע להתלהבות אמיתית לחמימות הלב בתפילה חמימות הלב בלימוד זה עבודה עמוקה עמוקה. אומר ר' נתן כל התלהבות שיש לבן אדם זה סתם עורבא פרה, זה טוב שאדם מתלהב זה עדיף מאשר שיהיה בול עץ, חתיכת אבן אבל זה לא יעזור לו כלום עד שלא יקבל את ההתלהבות הפנימית התלהבות עם דעת, התלהבות עם עומק, עם שכל עמוק.

אדם יידע שצריך להגיע להתלהבות פנימית עמוקה שזה יהיה "אש תמיד תוקד על המזבח לא תכבה" אש תמיד שלא תפסוק, אדם חושב שיש לו התלהבות... זהו הוא כבר יהיה משה רבינו תוך יום הוא יראה את אליהו הנביא, אבל אם הוא היה יודע שההתלהבות לאט לאט תפוג לו, תפרח אז הוא היה מתחיל להעמיק וזה מה שרבינו אומר שלפעמים אדם בוער ליבו לה' יתברך ומתחיל בעבודת ה' מתלהב שמח וקוד, באמת יש על מה לרקוד יש על מה לשמוח יש על מה לרקוד 120 שנה ללא הרף. אדם חזר בתשובה בא מפה בא משם עזב את כל העבודות זרות... ברוך ה' ודאי שזה שמחה "שש אנכי על אמרתך כמוצא שלל רב" - אבל כמה אפשר לרקוד יום או יומיים אם זה לא אש תמיד אם זה לא אש פנימית אם הוא לא עובד על המידות בעומק לומד גמרא בעומק אם הוא לא עובד על ה"והשבות אל לבבך" אז לא יעזור לו כלום הוא לא עושה חור בלב הוא לא עושה מקום לאש שהאש תאחז בו, שיהיה לו אש תמיד.

אדם בוער, מה אתה בוער? זה בערה אמיתית? זה בערה אמיתית מעומק הלב? הרי זה בערה לרגע, יש לך עכשיו דמים רותחים, דמים סוערים אז אתה בוער לה' עוד מעט הדמים ישקטו הבערה תגמר וגמרנו, אחד בוער חודש, אחד שנה, אבל אחרי זה... זה נגמר. הרב'ה אומר בתורה כא' שתהא שלהבת הלב עולה מאליה, איך מגיעים לשלהבת הלב? מה מבעיר את הלב? מה מדליק את הלב? -מה שמדליק את הלב זה רק השכל, מה שמניע את הלב זה התנועה של השכל, אדם חושב מבין את הגמרא עמוק אז השכל מתנועע ומוליד חום בלב.

אם אדם רוצה שיהיה לו שכל שתהא השלהבת עולה מאליה, שיהיה לו אש בלב, שיהיה לו בערה אמיתית, דבר ראשון צריך לראות בכל הכח להתחיל ללמוד תורה, ולדעת שמה שרבינו רוצה מאיתנו זה רק את השכל, כי רק השכל יטהר את הלב, רק השכל יכול להביא לנו התלהבות הלב להביא לנו את הטהרה ללב, אם אין שכל אם אין לימוד בעיון, אז אדם מתלהב יום יומיים ואחרי זה הוא יכול ליפול כאלה נפילות הוא לא ידע מאיפה הנפילות האלה, אז כל מה שבא לאדם בלי לימוד תורה כל הדברים האלה כל ההתלהבויות הם ישר נעלמים ורק שאדם לומד תורה ומעמיק באמת יזכה להתלהבות אמיתית ויזכה ל"אש תמיד תוקד על המזבח לא תכבה".

שמך יועבר לברכה
אצל הרב שליט"א
לזרע בר-קיימא, לרפואה
לפרנסה, לעילוי נשמה וכו'
052-7602440 052-7639126
toratbreslev@gmail.com

קריאת קודש לכל קהל קוראי העלון "צמאה נפשי"
אנו מבקשים מהציבור היקר להשתתף, לזכות ולקחת חלק במצוה חשובה זו להפיץ את העלון בארץ ובעולם. כל תרומה תתקבל בברכה

בוקע החוצה. זה מושג מוחלט. זה הרבה יותר גדול מטהרה. טהרה, יש טומאה אז מיטהרים, יוצאים מהטומאה ומגיעים לטהרה. זה ממוצע. אבל הקדושה זה מושג מוחלט. והקב"ה לא מוותר. הוא לא חושב שאנחנו חלשים, הוא לא חושב שאנחנו לא מסוגלים, הוא לא מוכן להתפשר, הוא אומר כל הזמן: קדושים תהיו כי קדוש אני. איזה השוואה זאת היא? אנחנו הרי בשר ודם, עם היצר הרע שלנו, עם הנסיונות שלנו, מה אנחנו?! הקב"ה לא מוכן להתפשר, לא מוכן לקבל שום פשרה. אני קדוש, אז אתם השתלשלתם ממני, וכל המציאות שלכם זה בכוחי, וכל מה שבראתי אתכם זה לכבודי, ומה שאני רוצה מכם זה קדושה. וקדושה, זה כל אחד יכול בעצמו לנסות ולבחון את עצמו, לנסות לפענח את המילה הזאת, אבל דבר אחד ברור לכולם. שהמילה קדושה פירושה התבדלות. זה לא שייך אלי וזה כן שייך אלי.

קדושה זה דבר כזה שהוא לא מצלצל בפעמונים, זה משהו כזה עדין ופשוט שבקושי יכולים להבחין בו. אבל העוצמות שלו הן עצומות. "קדושים תהיו כי קדוש אני". אל תעשו כך וכן, כך וכך אסור לכם, כי קדוש אני. כל הזמן כי קדוש אני. כלומר אם אני קדוש, אני רוצה שגם אתם תהיו קדושים. לא שיש ה' בשמים ואנחנו על הארץ. כאן אנחנו צריכים את ה', צריכים את ה' בחיים שהוא יעזור לנו, צריכים שהוא יתן לנו שמחה, צריכים שהוא יתן לנו פרנסה, צריכים שיתן לנו דעת, שיתן לנו, שיתן לנו, שיתן לנו. אלא לא, יש פה קריאה שהיא מחייבת אותנו אף על פי שאנחנו כולנו כל כך רחוקים משלמות. הקב"ה משתמש במילה קדושה. וקדושה זה שלמות. בקדושה אין פשרות. קדושה זה לא איזה משהו ככה לאט לאט. קדושה זה דבר שאי אפשר למדוד אותו. זהו משהו שבמסתרים. אף על פי שהוא

פרפראות התורה

"וזאת תורת האשם, קדש קדשים הוא" (ו' א')

ידוע הדבר, שכאשר האדם חוטא, וידוע שהוא חטא, הרי נחשב לו הדבר, כאילו שהתחיל לחזור בתשובה, מכיון שידוע שחטא, ובוודאי מצטער הוא צער רב על כך, ומתחרט על עונו, ושב ורפא לו. אבל, אדם שחטא, ולא יודע ולא מרגיש שחטא, הרי עונו כפול ומכופל, כיון שלעולם לא יחזור בתשובה, שבוודאי חושב הוא על עצמו שהוא צדיק וחסיד, ואין לו על מה לחזור בתשובה, וכמו שאמר הכתוב (ירמיה ב' לה): "הנני נשפט אותך על אמריך לא חטאתי". וזהו שאומר הכתוב: "וזאת תורת האשם" - אדם שמרגיש עצמו על כל צעד ושעל שהוא אשם וחוטא, אזי "קדש קדשים הוא" - אדם זה נחשב ל"קדש קדשים", כיון שכל ימיו הוא בחרטה ובנקיפות מצפון, ובוודאי שיעשה את כל המאמצים שבידו, ולא ישוב לכיסלה, (לחטוא).

תפילתו של משה

דרשו חכמים במדרשם: "ועל כל פשעים תכסה אהבה" (משלי י"ב) - תפילה שהתפלל עליו משה (באהבתו את אהרן) - היא שכיסתה על כל פשעיו של אהרן. ומה התפלל משה? - מתחילת הספר ועד כאן כתיב וערכו בני אהרן וגו' (ולא נזכרה שום עבודה באהרן עצמו רק בבניו בלבד) - אמר משה לפני הקב"ה: הבאר שנואה ומימיה חביבים? חלקת לעצים כבוד בשביל בניהם (פירותיהם) וכך שנינו שם במשנה: כל העצים כשרים למערכה (של אש על המזבח) חוץ משל זית ושל גפן (כיון שפירותיהם באים לנסכים על המזבח, נסכי שמן ונסכי יין, לכך אינו בדין שהעץ המגדל פירות אלה יהיה נשרף על המזבח), ולא אהרן אי אתה חולק כבוד בשביל בניו?! - אמר לו הקב"ה, חייך, שבשבילך אני מקרבך, ולא עוד אלא שאני עושה אותך עיקר ובניו טפלים. זה שנאמר כאן: "צו את אהרן ואת בניו לאמר זאת תורת העולה וגו'". (ספר הפרשיות)

סיפור לפרשה

"וחטאך בצדקה פרק"

הצדיק רבי יצחק מברדיצ'ב נודמן פעם למסיבה של מצוה, ועיניו נתקלו באחד מעשירי העיר, שיצא לו שם של קבצן, הקופץ ידו לכל מעשה צדקה. נגש רבי לוי יצחק לאותו גביר, והחל מוכיחו בדברים, על שמונע עצמו ממצות צדקה, שאפשר לכפר בה על כל חטא ועון. שסע הגביר את דברי הצדיק מברדיצ'ב, וקרא בהתנשאות: לי יש דרך זולה יותר כדי לכפר על עונות וחטאים בלי לתת צדקה. שהרי כבר הורו לנו הקדמונים, שהתפילה בזמן הזה נקבעה במקום הקרבנות, המכפרים על עונות ישראל, ככתוב: "ונשלמה פרים שפתינו" (הושע יד' ג). והנה עליך לדעת, שכל הימים הנני נוהר בתפילות היום, ומיום שגמלתי על דעתך, לא החסרתי אפילו תפילה אחת בצבור. תבוא עליך הברכה! - קרא רבי לוי יצחק בקולו המלבב. אולם האמת היא, שחז"ל, שקבעו "תפילה במקום קרבן לא נתכוננו, אלא לקרבן תמיד. ואילו קרבנות חובה, שאדם נצטוו להקריב כדי לכפר על חטאיו - אותם אי-אפשר להמיר בתפילה, אלא רק במעשי צדקה וחסד, כמובא בספר דניאל (ד' כד): "וחטאך בצדקה פרק" (פדה). ולא עוד, אלא שמן הראוי הוא, להקדים בכל יום מעשה צדקה לתפילה, כמסופר במסכת בבא בתרא (י' ע"א): רבי אליעזר היה נותן פרוטה לעני, ואחר כך היה מתפלל, שכן הכתוב אומר: "אני בצדק אחזה פניך" (תהילים י"ז, טו), ומפרש רש"י: "אני בצדק" (במעשה צדקה) בתחילה, ואחר כך "אחזה פניך" בתפילה...

שבת שלום!

"והקטיר הכהן את הכל המזבחה עלה אשה ריח ניחוח לה" (א' ט')

הצדיק רבי אהרן מבעלו התייתם מאמו כשהיה תינוק כבן שלש. רוב שנות הילדות שהה בבית סבו, רבי יהושע, ולמד ממנו דרכי תורה וחסידות. בעודו ילד רך בשנים, נכנס פעם אהרלה אצל סבו, רבי יהושע, ובקש ממנו שיעניק לו מטבע של כסף בכל אחת מימיו. שאל אותו רבי יהושע בחיבה: למה לך מטבעות כסף? כלום חסר לך משהו בבית? השיב הילד תוך כדי התרפקות על סבו: ברצוני לאסוף לי סכום כסף גדול. ומה תעשה בכסף שתאסוף? - שאל רבי יהושע, כשהוא מחבק ברוך את נכדו. אקנה בכסף ספרים - השיב הילד בנימה של עליצות. אילו ספרים בדעתך לקנות? הוסיף ושאל רבי יהושע, כשהוא מלא התפעלות מן הבקשה המפתיעה של נכדו, רך השנים. ספרים שכבר חוברו, וספרים העתידיים להתפרסם - השיב הילד בקול מתנגן, והוסיף כלאחר-יד: אני באמת אוהב ספרים! רבי יהושע החליק את ידו הימנית על ראש נכדו, וקרא: ומה תעשה בכסף כשיבוא המשיח, ולא יתחברו עוד ספרים? אהרלה הקטן הרהר רגע קט, ואחר-כך אמר: !שיבוא המשיח הרי יבנה בית המקדש, ואז אקנה בכספי קרבנות. רבי יהושע נרגש מאד מהשגותיו של נכדו האהוב, והושיט לו חפץ מטבעות, באומרו: מטבעות אלה מגיעים לך על דברי החכמה שהשמעתי לך זה עתה. הלואי שתזכה לקנות בכסף הזה קרבנות לעבודת הבורא יתברך... (בני ציון)

לרפואת והצלחת
הרב והרבנית
שליט"א

זיו בן רחל הי"ו
- הצלחה ברוחניות
וגשמיות

חיים לביא בן אסתר
ומשפחתו הי"ו - להצלחה
ברוחניות וגשמיות

עודד לביא בן אסתר
ומשפחתו הי"ו - להצלחה
ברוחניות וגשמיות